

JEZDECKÉ ROZHLEDY

ROČNÍK III.

Redaktor: Major gšt. Josef Tacl.

ČÍSLO 4.

Štábní kapitán Alexandr Mizinov:

Ruské armádní jezdecktvo před frontou 8. ruské armády od 6. VIII. do 23. VIII. 1914.

(Dokončení.)

Na jih od 5. jezdecké divise postupovala, jak jsme se již zmínili, přes Skalu ve směru Kamieńce Podolského 1. jezdecká divise, která dosáhla 16/VIII večer prostoru Żerdzie (náčrt 2).

17/VIII pokračující v dalším postupu dosáhla Kamieńce Podolského, na který bylo útočeno. Nepřítel kladl neorganísovaný slabý odpor a města bylo večer dobytó. Divise se ubytovala na noc v městě, ale v noci vznikla palba a to ji přinutilo k vyrazení z města; zbytek noci byl ztráven za městem v pohotovosti.

18/VIII se pokračovalo v postupu na Szatawu. Vzhledem na stále znepokojování kozáky bylo nutno přes děšť tábořiti venku.

19/VIII vyrazila divise ve směru na Żwanczyk. Se silnějším nepřítelem se nesetkala. Jeden přezvědný oddíl dosáhl Dunajewce, kde narazil na odpor a ztratil 19 jezdců. Na hlášení přezvědného oddílu o přítomnosti nepřítel v Dunajewci vrátila se divise do Bachnowky, kde 19/VIII dostala rozkaz k návratu do Skaly.

Vrátila se ihned v jednom pochodu až do Orygina.

20/VIII přišla v neobyčejně vyčerpaném stavu zpět do Skaly.

Výsledky nájezdu 1. jezdecké divise byly minimální. Na své cestě nenarazila na silnějšího nepřítel a nezjistila postup ruských armádních sborů a 1. kubánské divise. Z výsledku obyvatelů však hlásila o přesunu velkých skupin ruských vojsk na silnici Żmerinka Winnica, o soustředění ruské armády v prostoru Proskurów a o soustředění menších jednotek na jih o Dněstru; když konečně 19/VIII nastoupila zpáteční pochod, narazil jeden z jejích přezvědných oddílů u Dunajewců na nepřátelský odpor a z toho vznikly pověsti, že ze severního směru postupují dva armádní sbory. Ale tyto zprávy nebyly přezkoušeny, a proto nebyly dodatečně oceněny, ačkoli, jak víme, zasluhovaly větší pozornosti.

19/VIII postoupila 2. kombinovaná kozácká divise pod velením generála Pavlova od Gorodku ve směru na Husiatyn a narazila na východ od města na odpor nepřítel v síle asi jednoho praporu.

Generál Pavlov se rozhodl obchvatným manévrem přinutiti nepřítel k ústupu. Odvedl 2. kombinovanou kozáckou divisi v noci od Husiatynu a ráno 20/VIII překročil Zbrucz severně od města a tím přinutil nepřátelskou pěchotu k ústupu ve směru na Czortków.

21/VIII večer pokračuje divise v pochodu na Czortków.

Zprávy o nepříteli byly tyto:

1. silnice Husiatyn--Czortków je obsazena nepřátelskou pěchotou a dělostřelectvem,

2. posádka Czortkówa jest asi jeden prapor bez dělostřelectva,

3. na východním okraji města jsou připraveny zákopy obsazené polními strážemi.

Generál Pavlov¹⁰⁾ se rozhodl dobýti Czortkówa překvapením s použitím obchvatu. Celou noc postupovala divise po polních cestách, přes potoky a bažiny, na úsvitě se přiblížila k Czortkówu, překročivši Seret u Skorodynce. Obchvat se vydařil a divise se objevila na místě neočekávané. Byla zjištěna až u samého Czortkówa. Bylo vidět, jak spěšně odjíždějí vlaky, a sloupy prachu nasvědčovaly o odchodu trénů. Generál Pavlov nařídil dělostřelectvu zahájit palbu na stanici i na odjíždějící vlaky a 1. linejnému kozáckému pluku rychle obsadit Bialu.

Dělovou palbou byla trať zničena a jeden vlak se zřítíl s náspu a zatarasil trať.

Kulometná eskadrona zahájila palbu na stanici, kde rakouská pěchota kladla odpor.

1. linejný pluk atakoval železniční stanici, ale byl nucen sesednouti k palbě, protože narazil na široký vodní příkop; jedna eskadrona příkop přebrodila a pronikla koňmo k vlakům, kde sesedla s koni a vypudila nepřátelskou pěchotu za pomoci jiných eskadron, které vnikly na nádraží pěšky.

Rakouská pěchota pak kladla ještě houževnatý odpor, takže se divisi podařilo obsadit město až k 17 hodině, potom ustoupila pěchota (III/95) na Buczacz.

Bylo ukořistěno mnoho vozů, munice, proviantu a výzbroje.

23/VIII pokračovala divise v pochodu ve směru na Buczacz. Předvoj VIII. ruského armádního sboru dosáhl večer 22/VIII Czortkówa.

Téhož dne¹¹⁾ postupoval XII. rakouský armádní sbor z prostoru Stanislawowa k severu. Velitel armádní skupiny generál Kóvess nařídil zajišťovacím skupinám, které kryly soustředění armády, zdržeti postup nepřítele, který postupoval od severovýchodu a východu.

11. rakouské pěší divisi bylo naříděno zdržovati postup nepřítele v prostoru Zborow—Pomorzany, skupině plukovníka Grubice v prostoru před 11. pěší divisí, 8. a 1. jezdecké divise na řece Strypě na čáře Kupčince—Burkanowa—Buczacz.

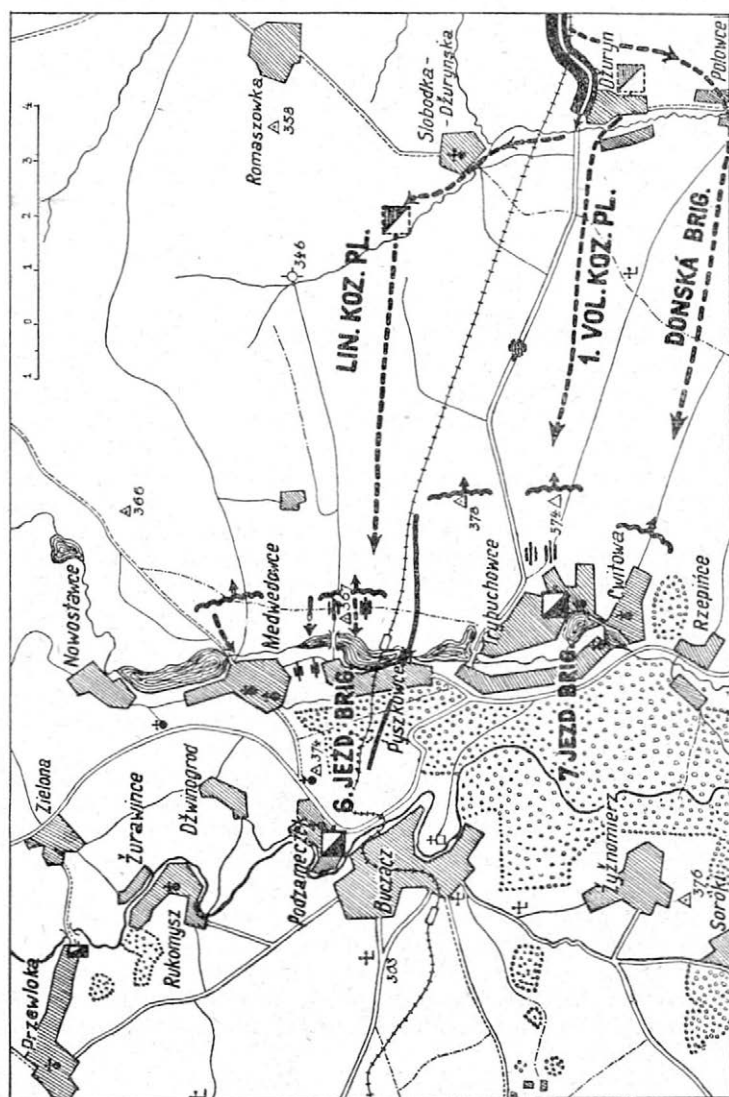
O nepříteli bylo známo tolik, že jedna jezdecká divise dosáhla 22/VIII Czortkówa a za ní též pěchotní části. Na jih od Czortkówa nebylo zpráv o nepříteli, ale vědělo se, že na východ od Seretu postupují značné nepřátelské proudy.

Velitel 1. rakouské jezdecké divise generál Peteani rozhodl se zdržeti postup nepřítele na řece Strypě; proto obsadil dominující výšiny na východ od řeky na čáře Medwedowce—Pyszkowce—Trybuchowce—Cwitowa (náčrt 4). Jižní podúsek: — železniční trať — Cwitowa — byl obsazen 7. jezdeckou brigádou generála Schillinga s 2. jezdeckou baterií 7. jezdeckého dělostřeleckého oddílu; severní podúsek: Medwedowce—Pyszkowce 14. husarským plukem (6. jezd. brig.) s 1. a 3. jezdeckou baterií. 12 husarský pluk byl ponechán v záloze v Podzameczku a vyslal do Przewloku půleskadronu k zajištění levého křídla divise se strany Zielona. Kupředu byly vyslány k řece Seretu hlídky.

23/VIII. ráno obsadily jednotky divise určené prostory, a pokud bylo možno, se zakopaly.

¹⁰⁾ Tichocky „Konný boj u Czortkówa“, Rus. voj. v čís. 22.

¹¹⁾ Plk. Fanenschtil: „Konič. baterie u konič. boji kod Buczacza“, Konič. glasnik III/29.

Náčrt 4.

Baterie kapitána Fahnenstila zaujala palebné postavení na jih od silnice Buczacz—Czortków v prostoru Δ 374 (náčrt 4) baterie kapitána Sturma a kapitána Boracha severně od uvedené cesty v prostoru Δ 367.

Ráno přišly k Buczaczi části 5. rakouské jezdecké divise totiž 8 eskadron (700 jezdců), které byly odevzdány podúseku gener. Schillinga a vystřídaly 7. husarský pluk na severním křídle podúseku. Tento pluk byl odveden do Trybuchowce, kde byl zálohou generála Schillinga; 4 eskadron (200 jezdců) bylo použito k zesílení severního křídla u Medwedowců. Brigáda 5. rakouské jezdecké divise byla ještě pod vlivem porážky u Satanówa a bez munice; s její spolehlivostí nebylo možno počítati. III./95. prapor, který byl pod Czortkowem rozprášen, byl přidělen k 7. jezdecké brigádě, ale existoval jen podle jména; z jeho zbytků a z husarů, kteří ztratili koně, byly utvořeny skupiny.

2. kombinovaná kozácká divise dosáhla svým předvojem v 10 hod. Kalinowszczyzny. Silné kozácké hlídky přiblížily se až k baterii, která stála na jih od silnice v prostoru Δ 374.

Asi ve 12 hod. odbočil 1. linejný kozácký pluk od silnice na sever a dosáhl Slobodky Džurynské; tam se octl v palbě rakouského dělostřelectva. Velitel pluku plukovník Černý odvedl svůj pluk do úžlabiny severozápadně od vesnice; tam pluk sesedl a vyčkával dalších rozkazů. 1. volžský kozácký pluk a donsácká kozácká brigáda odbočila od silnice na jih, sesedla k palbě a zahájila útok proti pravému křídlu nepřátelského postavení. Ruské dělostřelectvo zaujalo palebné postavení a zahájilo palbu po bateriích v prostoru Δ 367. Začal dělostřelecký souboj.

K 14. hod. přinutily kozácké rojnice 4. husarský pluk, jižně od baterie u Δ 374, k ústupu. Mezitím se přiblížila kulometná eskadrona ke Δ 374, postřelovala nepřátelskou baterii a způsobila jí značné ztráty.

V 14.30 hod. byl ruský útok v plném proudu. Dělová a kulometná palba dosáhla největší intensity. Baterie kapitána Fahnenstila byla čile postřelována a utrpěla značné ztráty, ačkoli hleděla krátkými změnami palebného postavení uniknouti z účinné palby ruského dělostřelectva. Konečně byla nucena ustoupit. To mělo za následek ústup opěšalých husarů z Trybuchowců na západ. Jejich ústup kryla 3. a 4. eskadrona 7. husarského pluku, které měl generál Schilling v záloze a jimiž se snažil zdržeti ruský postup. Generál Schilling se rozhodl klásti další odpor na okraji lesa západně od Trybuchowců, ale pluky ustupovaly ještě dále na západ a uspořádaly se až západně od Buczacze.

Velitel divise generál Peteani nařídil 6. jezdecké brigádě provést protiútok na ruské jednotky, které dobyly Čwitowa a Trybuchowců, ze severu v prostoru západně od nížiny, která se táhne od Čwitowa k trati. Ruské dělostřelectvo soustředilo svou palbu do prostoru Pyszkowce. Současně se objevila v severním podúseku kozácká „láva“, která cválala ve směru na železniční trať.

Velitel 2. kombinované kozácké divise generál Pavlov rozhodl se využití úspěchu jižní skupiny a nařídil atakovati nepřátelskou baterii, která překážela jeho dalšímu postupu. Eskadrony 1. linejného kozáckého pluku vyjely z úžlabiny severozápadně od Slobodky Džurynské. Směrová eskadrona udržovala směr na strážní domek Pyszkowce; asi 1200 m před nepřátelskou frontou zpozoroval velitel směrové eskadrony, že nepřátelská baterie nestojí ve směru strážního domku, nýbrž více ve směru vpravo od Δ 367. Nepřátelské dělostřelectvo zahájilo palbu na atakující; kozáci pokračovali v atace, ačkoli palba byla účinná. Velitel

směrové eskadrony změnil směr a vedl eskadronu na baterii; levá eskadrona se odtrhla. Asi 800 m před baterií narazily atakující eskadrony na rybníky, přes které vedly úzké hráze s propustmi. Kozácké eskadrony se zastavily, levá eskadrona sesedla k palbě, pravá postupovala k severu, hledajíc přechod přes překážku; jenom střední eskadrona v dělové palbě pronikla přes rybníky po hrázích, uspořádala se na západním břehu, jsouc chráněna příkrým svahem, a pokračovala v atace. V touž dobu ohrozily 3 eskadrony 1. linejného pluku postavení baterie kapitána Borchy ze severu. Proto nařídil velitel dělostřeleckého oddílu plk. Bugarin baterii ustoupiti na západní břeh Strypy, což baterie provedla. Atakující eskadrona kozáků vnikla na baterii kapitána Sturma a po hrozné seči jí dobyla.

Současně s atakou kozáckých eskadron na baterii rozhodl se velitel 6. jezdecké brigády ve smyslu rozkazu generála Peteaniho provéstí protiútok a atakovati pravé křídlo ruských jednotek, které již dobyly Trybuchowců a Čwitowa. K provedení ataky byl určen 12. husarský pluk a 1½ eskadrony 14. husarského pluku, jež byly v záloze v prostoru Podzameczku.

12. husarský pluk se zmýlil v cestě a místo do Medwedowců dorazil do Pyszkowců, kde nemohl proniknouti přes rybníky, poněvadž most u Pyszkowců byl zatarasen ustupujícími hlomoznami a muničními vozy. Jenom 1½ eskadrony 14. husarského pluku proniklo za čáru rybníků k lesu jižně od Pyszkowců. Velitel 2. kombinované kozácké divise generál Pavlov vydal rozkaz veliteli donské kozácké brigády generálu Guslawskému, atakovati nepřátelské jezdectvo. Ve cvalu, zdvíhají mračna prachu, rozvinula se donská kozácká brigáda a nasadila ataku. Zdálo se, že kozácké eskadrony zaskočily nepřátelské křídlo. Nepřátelské eskadrony byly zatlačeny a pravé křídelní eskadrony byly posekány; na bojišti zanechaly 50 zabitých a raněných, mezi nimi 6 důstojníků; 12. husarský pluk se ataky nezúčastnil. Svou palbou podporoval jen ataku eskadron 14. husarského pluku. Kozácké eskadrony pokračovaly v atace, majíce v úmyslu vniknouti do Pyszkowců, ale narazily na účinnou palbu sesedlých 12. husarů, kteří měli obsazen okraj vesnice. Utrpěvši značné ztráty, obrátila se donská brigáda zpět a ustoupila do úžlabiny na východ od Pyszkowců, kde měla býti uspořádána.

Po skončení ataky zaujala jedna ruská baterie palebné postavení v prostoru Δ 367 a zahájila palbu na Pyszkowce, které byly obsazeny 12. husarským plukem. Asi v 18 hod. ustoupil nepřítel do lesa ohrožen z levé strany 1. volžským kozáckým plukem od Trybuchowců; Pyszkowce byly zabráný ruskými eskadronami.

Velitel 7. rakouské jezdecké brigády byl rozhodnut v době ataky 12. husarského pluku a 1½ 14. husarského pluku provéstí protiútok na Trybuchowce, ale 4. husarský pluk byl na ústupu a 7. husarský pluk byl již západně od Buczacze. Trvalo to dlouho, než pluky byly znovu vrženy na nepřítel; po dosažení Strypy narazily na kulometnou palbu kozácké kulometné eskadrony a byly v svém dalším postupu zastaveny.

Generál Peteani, ztrativ své obranné postavení na čáře rybníků, přesvědčil se o nemožnosti hájiti přechody přes Strypu a dal rozkaz k ústupu k Monasterzysku.

K pronásledování rakouského jezdectva vyslal generál Pavlov brigádu 2. kubánské kozácké divise, která přibyla ke konci boje k zesílení 2. kombinované kozácké divise.

V boji u Buczacze ztratila 2. kombinovaná kozácká divise 20 padlých a více než 100 raněných. Největší ztráty měla donsá kozácká brigáda při atace na Pyszkowce, kde byl raněn do ruky též velitel donsá brigády generál Guslawský.

Bojem u Buczacze se zakončila řada bojů jezdeckých divisí, v kterých mělo rakouské jezdecktvo velké neúspěchy a bylo učiněno nezpůsobilým k dalším operacím (5. jezdecká divise a brigáda 8. jezdecké divise 17/VIII u Gorodka; 4. jezdecká divise 21/VIII pod Jaroslawicemi; 1. jezdecká divise 23/VIII pod Buczaczem). Tyto neúspěchy měly značný vliv na další strategické operace rakouského velení: manévř 8. ruské armády byl zabezpečen před zvědnou činností rakouského jezdecktva, což ztěžovalo rakouskému velení zjištění ruských sil, které vnikly do Haliče z východu.

Jak bylo uvedeno, byla 12. ruská jezdecká divise soustředěna v prostoru západně od Proskurowa a měla za úkol zameziti pronikání nepřátelského jezdecktva ze směru Podwoloczyzsky-Proskurow do prostoru soustředění 8. ruské armády.

27/VIII byla 12. jezdecká divise přesunuta k státním hranicím k zajištění úseku Woloczyska—Satanów (mimo).

Po vyhlášení války snažily se předzvědné oddíly a hlídky proniknouti do Východní Haliče, ale nemohly prorazit rakouský kryt a přebroiti Zbrucz.

Energická činnost přezvědných oddílů a hlídek přinutila rakouské velení zesílit kryt pěšími jednotkami a vyslat jezdecktvo do ohroženého prostoru.

9/VIII zničily dvě eskadrony 12. hulánského pluku přezvědnou eskadronu 2. rakouského husarského pluku (5. jezdecké divise), při čemž bylo zjištěno podle dokladů, které byly nalezeny v tašce rakouského důstojníka, že se v prostoru Tarnopolu a na východ od Seretu nesoustřeďují značnější síly rakouské a že kryt soustředění rakouských armád provádí XI. rakouský armádní sbor a asistenční oddíly rakouské domobraný zesílené prapory jednotek XI. rakouského armádního sboru.

Téhož dne dobyla 12. jezdecká divise Podwoloczyzsky. Podle smyslu rozkazu generála Kövesse o likvidaci nájezdů ruského jezdecktva, byly vyslány do Podwoloczyzsky dva prapory 11. rakouské pěší divise a přesun 8. rakouské jezdecké divise do Zborowa k zesílení 4. rakouské jezdecké divise byl zadržen.

10/VIII ustoupila 12. ruská jezdecká divise z rakouského území zpět za státní hranice.

Provedení tohoto nájezdu do nepřátelského území nebylo 12. ruské jezdecké divisi nařízeno; v zvědné činnosti byla poutána jednotkami 8. rakouské jezdecké divise a prapory 11. pěší divise.

O další činnosti 12. ruské jezdecké divise nemáme zpráv až do 22/VIII, kdy dosáhla Tarnopolu, který byl obsazen skupinou plukovníka Grubice; svým obhvatem Tarnopolu ze severu, kde svedla boj o přechod přes Seret u Czystylowa s praporem rakouské pěchoty s kulomety, ulehčila dobytí Tarnopolu předvojem 13. ruské pěší divise.

Posudek o činnosti armádního jezdeckva 8. ruské armády od 6/VIII do 23/VIII 1914.

V posudecích o činnosti armádního jezdeckva 8. ruské armády je nutno rozlišovati dvě období: první od 6/VIII do 14/VIII, druhé od 14/VIII do 23/VIII.

První období, jak již uvedeno, se vyznačuje pasivní činností rakouského jezdeckva, které se soustřeďovalo za rakouským krytem a nedostalo aktivních úkolů.

Armádní jezdeckvo 8. ruské armády nedostalo, podobně jako i u jiných ruských armád, až do 14/VIII aktivních úkolů ani k provedení zvěd, ani k vpádu do Východní Haliče k rušení rakouské mobilisace. Provedlo jen kryt ruské mobilisace a soustředění 8. ruské armády. K vyplnění tohoto úkolu uzavřelo důležitější směry komunikační, vedoucí z Východní Haliče do prostoru Proskurov, kde se koncentrovala 8. ruská armáda, a to 12. jezdecká divise u Podwoloczyzsky a 2. kombinovaná kozácká divise u Gorodka.

V prvních dnech se neomezily ruské divise na pasivní úlohu krytu; přezvědné oddíly, eskadrony a hlídky snažily se proniknouti přes Zbrucz k získání zpráv o nepřátelské situaci. Na celém úseku státních hranic nastaly potyčky mezi jednotkami rakouského krytu a přezvědnými jednotkami ruského jezdeckva, které narazilo na odpor a nemohlo pro svou malou průbojnost proniknouti za Zbrucz, který sám o sobě byl značnou překážkou. Jenom 12. jezdecké divisi se podařilo zjistiti podle písemných dokladů nalezených u rakouského důstojníka, že se v prostoru Tarnopol soustřeďuje XI. rakouský armádní sbor, kterému je svěřen kryt soustředění rakouských armád.

Ačkoli se nezdařilo ruským přezvědným oddílům proniknouti na rakouské území, měla jejich aktivita vliv na soustředění rakouských armád a způsobila přesuny posil do ohrožených prostorů.¹²⁾ Tak bylo nuceno rakouské velení vyslati jednak prapory z Tarnopolu do Podwoloczyzsky, jednak své jezdeckvo k hranicím, ačkoli to bylo proti poplachovým instrukcím pro jezdeckvo. 10/VIII byl zjednáán na celém úseku dotyk s rakouským jezdeckvem; byly zjištěny 8., 5. a 1. rakouská jezdecká divise.

Ač se též nepodařilo při vpádu 12. jezdecké divise 9/VIII na Podwoloczyzsku proniknouti dále ve směru na Tarnopol, byl tím způsoben urychlený přesun dvou praporů z Tarnopolu do prostoru Podwoloczyzsky; přesun 8. jezdecké divise do prostoru Zborowa k zesílení 4. jezdecké divise¹³⁾ byl zadržen.

Vpád 2. kombinované kozácké divise 14/VIII do Husiatynu skýtal ruským přezvědným oddílům možnost proniknouti až k řece Seretu, ale nebylo ho využito velitelem divise, který se spokojil jen prozkoumáním prostoru Jizierzany—Probužna—Kopyczynce. Hlídky nezískaly zprávy o nepříteli z tohoto prostoru a nezjistily přesuny rakouského jezdeckva zesíleného prapory pěchoty, které již dostalo aktivní úlohu k provedení dalekých zvědů ve smyslu rozkazu čís. 520-op., který byl již citován.

Jak vidíme, zjistilo v tomto prvním období armádní jezdeckvo 8. ruské armády jen krycí prvky rakouské armády, neproniklo za rakouský kryt a tím nezískalo nutné zprávy o soustředění rakouských armád; ani

¹²⁾ Pitreich „Lemberg 1914“, str. 4.

¹³⁾ Pitreich „Lemberg 1914“, str. 8.

nezjistilo v tomto úseku, že soustředění rakouských armád bylo posunuto dále na západ, než ruské velení předpokládalo.

16/VIII zahájilo rakouské jezdecktvo daleké zvědy ve směru severně od trati Tarnopol—Proskurow brigádou 8. rakouské jezdecké divise, která však byla nucena téhož dne se vrátiti zpět na vlastní území a svou úlohu nevyplnila.

5. rakouská jezdecká divise a 15. rakouská jezdecká brigáda překročily Zbrucz 16/VIII a pronikly 17/VIII až ke Gorodku, kde narazily na 2. kombinovanou kozáckou divisi, zesílenou jedním praporem pěchoty; v boji utrpěly velkou porážku, takže byly nuceny vrátiti se zpět, na dlouho neschopny k dalším operacím.

2. kombinovaná kozácká divise vyplnila svou úlohu krytu, zabránila postupu rakouského jezdecktva do prostoru soustředění 8. ruské armády k získání zpráv, ale nevyužila svého úspěchu a propásla příležitost úplně zničiti rakouské jezdecktvo a proniknouti do Východní Haliče k provedení zvědů.

Bylo to možné zvláště z toho důvodu, že 5. rakouská jezdecká divise s 15. jezdeckou brigádou byly demoralisovány a nemohly klásti vážný odpor dalšímu postupu.

5. rakouská jezdecká divise svůj úkol nesplnila, nepronikla do určité čáry a nezjistila soustředění 8. ruské armády.

Co se týká 1. rakouské jezdecké divise, ta, ačkoli pronikla daleko do ruského území, nezjistila soustředění ruských sil v prostoru Dunajewce, kde narazila na jednotky 1. kubánské kozácké divise, a vrátila se zpět velmi unavena.

V celkovém výsledku činnosti rakouského jezdecktva při provedení dalekých zvědů vidíme, že se rakouské jezdecké divise, ačkoli pronikly do ruského území, nemohly se dostat až do určené jim čáry a získati nutné zprávy o soustředění 8. ruské armády; 5. jezdecká divise utrpěla při tom velké ztráty.

Ruské jezdecktvo splnilo svou úlohu krytu, zjistilo však jen krycí jednotky (XI. rakouského armádního sboru) a 8., 5. a 1. rakouskou jezdeckou divisi, kdežto prostor soustředění rakouské armády nezjistilo. Příčinou nedostačující zvědné činnosti ruského jezdecktva bylo jednak to, že bylo vázáno úkolem krytu, který nedával možnost volného jednání, jednak, že nedostalo aktivní úkol od velitele armády, který nedal jezdecktvu vůbec určité úkoly. Hlavní závadou zůstala ovšem nedostatečná průbojnost a slabé palebné prostředky. Při postupu 8. ruské armády do Východní Haliče postupovalo armádní jezdecktvo vpředu armády, na jejích křídlech: 12. jezdecká divise ve směru na Tarnopol, 2. kombinovaná kozácká před levým křídlem ve směru na Czortków—Buczacz.

V boji u Buczacze byla první rakouská jezdecká divise téměř zničena a stala se na nějaký čas nezpůsobilou k dalším operacím; tím pozbylo rakouské velení schopného jezdecktva, kterým by mohlo zjistiti sestavu ruských sil postupujících z východu z prostoru Proskurow. 4. jezdecká divise 21/VIII pod Jaroslawicemi, 5. jezdecká divise 17/VIII u Gorodka, 1. jezdecká divise 23/VIII pod Buczaczem — měly značné neúspěchy a jejich morální stav byl silně otřesen.

Prameny:

Pitreich „Lemberg 1914“. Videň 1929 [Verl. Holzhausen].
Golovin „Galicijskaja bitva“. Praha 1930 [Nakl. Plamja].

Tichocký „Ataka rakouského jezdeckta na 2. komb. koz. div.“.

Tichocký „Konný boj u Czortkowa“. Rus. voj. čís. 22.

Plk. Fanenschtil „Konič baterie u konič boji kod Buczacza“, Konič glasnik 1929, čís. III.

Beloj „Galicijskaja bitva“. Moskva 1929 [Goz. Izd.]

Štábní kapitán Václav Čabrada:

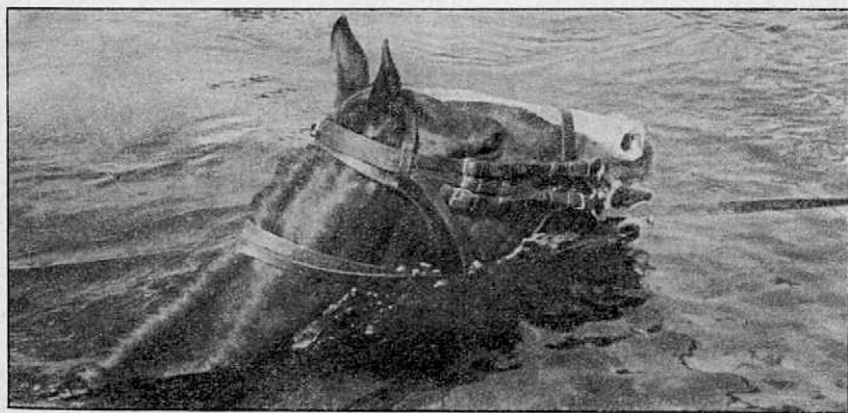
Přeprava koní přes vodní toky plováním.

Kůň, jako většina čtvernožců, je přírodou nadán schopnostmi k plování. Je to jeho mohutný trup, veliký obsah plic a jeho síla, které mu při plování silně napomáhají. Zvláště koně v dobré kondici plovou velice lehce.

Přesto však valná část koní jde do vody nerada a mnohdy se jí velmi bojí. Příčinu toho sluší hledati hlavně v tom, že kůň, stav se pomocníkem člověka, vykonával jen to, čemu ho jeho pán naučil, a tak náš jezdecký i tažný kůň poslouchají ochotně pobídek k plování jen tehdy, byli-li v tomto cvičení.

Abychom tedy dosáhli toho, aby kůň, je-li toho třeba, plovat a neodepřel v rozhodné chvíli poslušnost, je třeba jako ve všem, co od něho žádáme, cvičiti jej také v plování, abychom tak jeho přirozený talent jednak zdokonalili, jednak přizpůsobili svým potřebám.

J a k k ů ň p l o v e. Kůň, který počne ve vodě ztráceti půdu pod nohama, využije posledního dotyku zadních nohou se dnem k tomu, že se mocně odráží ode dna zadníma nohama jako při skoku přes překážku, natáhne krk a vzpřímí hlavu do vodorovné polohy s hladinou vody. Takto dosáhne počáteční rychlosti při plavbě. Má-li jezdec plovati s koněm, musí býti na tento skok připraven, jinak koně buď ztratí nebo ho ve vodě převrátí.

Obr. 1.

Plove-li kůň klidně, hrabe předníma nohama vodu pod sebe a zadníma se mocně odráží dopředu. Trup koně je ponořen pod vodou zcela, a to čím déle kůň plove, tím více se sklání až asi do polohy 45°. Závisí